VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2026-2027 20 OKTOBER 2026

ONTWERP VAN VERORDENING

tot goedkeuring van de aanpassing nr. 2026/9 van het Meerjarenplan 2022-2026

SAMENVATTEND VERSLAG

namens de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid
uitgebracht door de heer Mathias VANDEN BORRE

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:
Vaste leden: de heer Benjamin Dalle, voorzitter, mevrouw Imane Belguenani, de heer Stijn Bex, mevrouw Najima El Arbaoui, de heer Mathias Vanden Borre
Plaatsvervangers: mevrouw Lotte Stoops
Andere leden: de heer Pascal Smet, de heer Jan Busselen

Zie: **Stuk 6** (2026-2027) – Nr.1: Ontwerp van verordening

Dames en heren,

De Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid besprak tijdens haar vergadering van 20 oktober 2026 het ontwerp van verordening tot goedkeuring van de aanpassing nr. 2026/9 van het Meerjarenplan 2022-2026 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 6 (2026-2027) - Nr.1.

De heer Mathias Vanden Borre wordt aangeduid als verslaggever.

Mevrouw Lotte Stoops zal in de plaats stemmen van de heer Emile Luhahi.

1. Toelichting door mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt licht de 9de aanpassing toe van het Meerjarenplan 2022–2026.

De 9de aanpassing van het meerjarenplan 2022–2026 is de laatste aanpassing van het huidige, verlengde meerjarenplan, dat eveneens het allereerste meerjarenplan van de VGC was. De focus van de aanpassing ligt op het begrotingsjaar 2026. Voor de BBC-rapportering neemt het College ook 2027 en 2028 mee. In functie van de verdere voorbereiding van het nieuwe meerjarenplan 2027-2030 werden de budgetten voor 2027 en 2028 zo goed mogelijk geactualiseerd op basis van de beschikbare gegevens, de bestaande engagementen en de reeds gemaakte budgettaire afspraken.

In plaats van de diensten van de VGC te bedanken, zijn excuses beter op hun plaats. De lange periode van lopende zaken naar aanleiding van de regeringsvorming heeft ervoor gezorgd dat het nieuwe meerjarenplan in sneltempo opgemaakt moet worden. Op de politieke stilstand volgt een administratieve sneltrein. De directie Financiën en Begroting en de verschillende directies van de VGC verdienen uitdrukkelijk de erkenning voor hun zorgvuldig werk in deze omstandigheden. De opmaak van AMJP 9, tegelijk met een nieuw meerjarenplan, vergde binnen een strak tijdskader een bijzondere inspanning.

De begrotingsdocumenten volgen de voorschriften van de Vlaamse overheid en laten toe om op het niveau van de acties de realisatie van de beleidsdoelstellingen op te volgen. Als er op het niveau van de acties concrete vragen zijn bij de aanleiding voor specifieke wijzigingen, dan gaat het College daar graag op in tijdens de bespreking.

Met deze aanpassing doet het College in essentie drie dingen: de begroting voor 2026 in lijn brengen met de meest recente inzichten, zorgen voor een correcte financiële doorkijk naar 2027 en 2028 en tegelijk de beleidsruimte bewaren voor het nieuwe meerjarenplan. De nieuwe beleidsaccenten en het investeringsplan zullen in het nieuwe meerjarenplan een weerslag vinden.

De combinatie van budgettaire afspraken, loonindexeringen, voorzichtig geraamde ontvangsten en zorgvuldig beheer van de beschikbare middelen en financiële verplichtingen vormt het budgettaire kader waarbinnen AMJP 9 tot stand kwam.

Een belangrijke factor in de begroting is de evolutie van de middelen die de VGC van andere overheden ontvangt. Meer dan 97% van onze ontvangsten bestaat uit dotaties en subsidies. Wijzigingen in die middelen hebben bijgevolg een belangrijke impact op de financiële planning. Nieuwe wijzigingen die betrekking hebben op de volgende beleidsperiode worden meegenomen bij de opmaak van het meerjarenplan 2027-2030.

Het exploitatiebudget blijft afgestemd op de actuele noden en realisaties. Voor 2026 blijven de aanpassingen binnen de afgesproken budgettaire enveloppes en verwerken we de afspraken uit het budgettair akkoord. Voor 2027 en 2028 trekt het College die afspraken verder door. Daarbij wordt rekening gehouden met de voorziene evolutie van de werkingsmiddelen, de werkingssubsidies en de middelen voor de grootstedelijke uitdagingen, en met de budgettaire gevolgen van eerder genomen beslissingen.

Het personeelsbudget werd geactualiseerd en afgestemd op de verwachte personeelsbezetting. Daarbij wordt gericht ingespeeld op personeelsbehoeften, onder meer binnen Onderwijs en Welzijn, Gezondheid en Gezin. Deze aanpassingen worden opgevangen binnen de beschikbare kredieten en, waar van toepassing, door bijkomende ontvangsten. Voor 2026 dalen de geraamde personeelsuitgaven licht tot 97,99 miljoen euro. Voor de volgende jaren houden we rekening met de verwachte loonindexeringen en de verdere doorwerking van het personeelsplan.

Bij de werkings- en subsidiekredieten actualiseren we de ramingen en stemmen we die af op de gemaakte budgettaire afspraken. Voor 2026 bedragen de subsidie-uitgaven 64,36 miljoen euro. Voor 2027 en 2028 trekken we die bijstellingen consequent door.

Voor 2026 bedragen de geraamde investeringsuitgaven 109,59 miljoen euro. De stijging tegenover de vorige aanpassing is in belangrijke mate het gevolg van de overdracht van investeringskredieten uit 2025 en van de verdere uitvoering van lopende projecten. Voor 2027 en 2028 zijn respectievelijk 35,99 en 31,84 miljoen euro opgenomen. Deze bedragen weerspiegelen de huidige ramingen en de reeds aangegane engagementen. Ze vormen geen definitieve investeringsprogrammering voor de nieuwe beleidsperiode.

De verdere uitwerking van het investeringsplan en de verdeling van de beschikbare investeringsmiddelen maken deel uit van de voorbereiding van het nieuwe meerjarenplan 2027–2030.

Voor 2026 bedragen de financieringsuitgaven 12,35 miljoen euro, voornamelijk voor de aflossing van bestaande financiële verplichtingen. Voor 2026 wordt geen nieuwe leningopname voorzien. De oorspronkelijk geraamde financiering via leningen, voor ongeveer 4,13 miljoen euro, wordt vervangen door beschikbare eigen middelen, waaronder eerder gerealiseerde beleggingsopbrengsten. Daardoor vermijden we bijkomende rentelasten en beperken we de verdere schuldopbouw. De bestaande schuldverplichtingen, waaronder de financiële gevolgen van de PPS- en DBF-constructies, blijven opgenomen in de financiële planning.

De autofinancieringsmarge blijft positief. Dit is een belangrijke indicator voor het structurele financiële evenwicht en geeft aan dat de VGC, volgens de gehanteerde ramingen, over ruimte beschikt om haar periodieke financiële verplichtingen te dragen.

Langs de ontvangstenzijde worden de ramingen afgestemd op de bevestigde gegevens. Daarbij worden meer bepaald de specifieke subsidies van de Vlaamse Gemeenschap en de specifieke dotaties van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aangepast. Daarnaast wordt de raming van

andere ontvangsten verfijnd, waaronder subsidies van andere partners, inkomsten uit onze werking, terugvorderingen en financiële opbrengsten. De exploitatieontvangsten voor 2026 bedragen zo ruim 224 miljoen euro.

Het strategisch meerjarenplan van de huidige beleids- en beheerscyclus 'Brussel maken we samen' blijft in deze aanpassing inhoudelijk ongewijzigd. De zeven beleidsdoelstellingen, met hun onderliggende actieplannen en acties, blijven behouden.

Tegelijk kijkt het College met deze 9e aanpassing ook vooruit naar 2027 en 2028. De ramingen voor die jaren worden zo goed als mogelijk afgestemd op de huidige inzichten en de reeds genomen beslissingen. Zo zorgt AMJP 9 voor een correcte financiële vertrekbasis voor het nieuwe meerjarenplan 2027-2030. Dat betekent niet dat het College hiermee vooruitloopt op de beleidskeuzes voor de nieuwe periode. De beleidsmatige en budgettaire keuzes voor de nieuwe periode zullen worden vertaald in het meerjarenplan 2027–2030, dat momenteel wordt voorbereid.

Met AMJP 9 brengt het College de begroting in lijn met de meest recente inzichten en wordt het financiële evenwicht gehouden. Tegelijk legt het College een solide financiële basis voor het nieuwe meerjarenplan, zonder vooruit te lopen op de beleidskeuzes voor 2027-2030. Zo worden de financiën op orde gehouden en wordt de nodige ruimte voor de nieuwe beleidsperiode voorzien.

2. Bespreking

Mevrouw Najima El Arbaoui (Team Fouad Ahidar) wil beginnen met een heel eenvoudige vraag: voor wie maken wij deze begroting eigenlijk? Voor de cijfers? Voor de tabellen? Om aan het einde van het jaar te kunnen zeggen dat alles financieel in evenwicht is? Of maken wij deze begroting voor de Brusselaars? Voor de alleenstaande mama die elke ochtend moet puzzelen omdat ze geen betaalbare kinderopvang vindt? Voor de leerling die dreigt uit te vallen op school, terwijl hij met de juiste begeleiding misschien een heel andere toekomst tegemoet zou kunnen gaan? Voor de kwetsbare Brusselaar die recht heeft op hulp, maar niet weet waar hij daarvoor terechtkan?

Achter elk bedrag in deze begroting schuilen mensen, gezinnen, kinderen en toekomstperspectieven. Dat mogen we hier nooit uit het oog verliezen. Als oppositielid beoordeelt het commissielid het beleid niet automatisch negatief omdat het door de meerderheid wordt voorgesteld.

Wanneer het College goede beslissingen neemt, zal ze dat ook erkennen. Zo is ze tevreden met de bijkomende 250.000 euro voor de aanpak van schooluitval. Ook de extra middelen voor de crisisjeugdhulp verwelkomt ze. Daarnaast vindt ze het positief dat de Huizen van het Kind verder worden ondersteund. Dat zijn investeringen in mensen, en daaraan is in Brussel grote behoefte.

Geld uittrekken is één ding. Ervoor zorgen dat het ook daadwerkelijk bij de mensen terechtkomt, is iets heel anders. Precies daar begint de politieke verantwoordelijkheid.

In 2025 werd het jaar afgesloten met een positief budgettair resultaat van maar liefst 24,28 miljoen euro. Op het eerste gezicht klinkt dat uitstekend. Dat resultaat wordt echter deels verklaard doordat bepaalde geplande uitgaven niet werden gerealiseerd. Niet elke euro die niet

wordt uitgegeven, vormt volgens het commissielid een probleem. Misschien werd er efficiënter gewerkt of viel een project goedkoper uit dan verwacht. Maar het is ook mogelijk dat bepaalde projecten niet of pas later werden uitgevoerd. En daar wringt voor haar het schoentje. We kunnen niet uitsluitend tevreden zijn omdat er geld overblijft, terwijl nog zoveel gezinnen op hulp wachten.

Voor 2026 stijgen de investeringskredieten van 60 miljoen naar bijna 110 miljoen euro. Dat lijkt indrukwekkend, maar een aanzienlijk deel daarvan bestaat uit kredieten die uit 2025 worden overgedragen. De cruciale vraag is dan ook hoeveel van die miljoenen daadwerkelijk zullen worden omgezet in gerealiseerde projecten. Hoeveel middelen gaan naar scholen en opvangplaatsen? Hoeveel wordt geïnvesteerd in voorzieningen? En vooral: wanneer zullen de Brusselaars daar iets van merken? Een bedrag in een begroting helpt geen enkele ouder zolang de beloofde kinderopvangplaats er niet daadwerkelijk komt.

Bij het bestuderen van de begrotingsaanpassing is het commissielid één term bijzonder vaak tegengekomen: *structurele optimalisatie*. Die formulering keert terug bij twintig verschillende prioritaire acties. Dat klinkt misschien mooi en professioneel, maar wat betekent het concreet?

Voor initiatieven die Brusselaars helpen hun sociale grondrechten te realiseren, wordt het krediet voor 2026 met 150.743 euro verlaagd. Het commissielid beweert niet dat daardoor automatisch dienstverlening verdwijnt, maar wil wel weten welke onderdelen van de werking anders worden georganiseerd en waarom.

Ook het exploitatiekrediet voor ondersteuning bij de uitvoering van het Vlaamse inschrijvingsdecreet wordt aanzienlijk teruggeschroefd: van 40.000 euro naar amper 2.633 euro. Dat is een bijzonder forse vermindering. Iedereen weet hoe moeilijk het voor sommige ouders is om hun kind in te schrijven in een Nederlandstalige school in Brussel.

Welke opdrachten zijn inmiddels afgerond, welke worden uitgesteld en welke worden verminderd? Blijft de noodzakelijke ondersteuning van ouders en scholen gegarandeerd? Voor het commissielid is een optimalisatie pas geslaagd wanneer aangetoond kan worden dat de dienstverlening minstens even goed blijft. Als dat inderdaad het geval is, zal ze de eerste zijn om die beslissing te steunen. Het College moet echter wel duidelijk kunnen uitleggen wat er precies verandert.

Vervolgens wil het commissielid stilstaan bij een thema dat haar bijzonder nauw aan het hart ligt: onze gezinnen en onze kinderen. Ouders hebben nood aan beschikbare opvangplaatsen, niet aan beloftes.

Voor kinderopvanginfrastructuur wordt 18,51 miljoen euro uitgetrokken. Dat is een aanzienlijk bedrag, en het is positief dat hierin wordt geïnvesteerd. Maar hoeveel bijkomende, betaalbare opvangplaatsen zullen daarmee daadwerkelijk worden gerealiseerd? In welke gemeenten komen die plaatsen en tegen wanneer?

Voor een mama die niet kan gaan werken omdat ze geen opvangplaats vindt, is dit geen theoretische discussie. Het gaat om haar inkomen, haar zelfstandigheid en haar toekomst, maar uiteraard ook om de toekomst van haar kinderen.

Ook de bijkomende middelen voor de Huizen van het Kind kunnen op de steun van het commissielid rekenen. Toch vraagt ze aandacht voor de continuïteit van de dienstverlening.

Volgens de huidige planning loopt het project Zorg en Ondersteuning eind december 2026 af. Wat gebeurt er vanaf januari 2027? Blijft de begeleiding gegarandeerd? Welke partners nemen de taken over en welke middelen zullen daarvoor beschikbaar zijn? Gezinnen die vandaag ondersteuning krijgen, mogen morgen niet plots in onzekerheid terechtkomen.

Daarnaast vindt het commissielid dat ook over de financiële toekomst eerlijkheid geboden is. Meer dan 97% van de ontvangsten van de VGC is afkomstig van andere overheden. Daardoor is de VGC in hoge mate afhankelijk van beslissingen die elders worden genomen.

Tegelijkertijd blijkt dat bijkomende, aangekondigde Vlaamse besparingen nog niet in de voorliggende begrotingsaanpassing zijn verwerkt. Het geraamde budgettaire resultaat, na afzondering van de bestemde gelden, daalt van 41,16 miljoen euro in 2026 naar 21,21 miljoen euro in 2028. De gecorrigeerde autofinancieringsmarge bedraagt in 2026 ongeveer 2,13 miljoen euro.

Dat betekent niet dat de VGC morgen zonder middelen komt te zitten, maar het toont wel aan dat voorzichtigheid geboden is bij het aangaan van nieuwe structurele verplichtingen. Daarom wil het commissielid één fundamentele vraag stellen: welke voorzieningen zal dit College absoluut beschermen als er morgen minder middelen beschikbaar zijn? Krijgen onderwijs en kinderopvang dan voorrang? Of wordt gekozen voor de begeleiding van kwetsbare gezinnen en de ondersteuning van jongeren?

Ze verwacht niet dat vandaag al elk toekomstig bedrag vastligt, maar wel dat het College duidelijke prioriteiten durft te formuleren.

Vandaag vraagt het raadslid van Team Fouad Ahidar drie concrete engagementen.

Ten eerste vraagt ze duidelijkheid over de investeringen. Het volstaat niet om aan te geven hoeveel geld er in de begroting is ingeschreven. Er moet ook worden verduidelijkt welke projecten daadwerkelijk worden uitgevoerd, wanneer ze voltooid zullen zijn en hoeveel Brusselaars er concreet baat bij zullen hebben.

Ten tweede vraagt ze om transparantie over de betekenis van de structurele optimalisaties. Welke opdrachten veranderen? Welke middelen worden verschoven? En welke garanties worden geboden voor de kwaliteit en de toegankelijkheid van de dienstverlening?

Ten derde vraagt ze dat het College het nieuwe Meerjarenplan 2027–2030 voorlegt met duidelijke prioriteiten, meetbare resultaten en een financieel scenario waarin ook rekening wordt gehouden met mogelijke bijkomende besparingen.

Tot slot benadrukt het commissielid dat parlementsleden een grote verantwoordelijkheid dragen. Die verantwoordelijkheid geldt niet tegenover een tabel of een begrotingsdocument, maar tegenover de Brusselaars, die erop rekenen dat hun belangen hier worden verdedigd.

Ze wil niet dat we over twee jaar opnieuw dezelfde discussies moeten voeren over een tekort aan opvangplaatsen, jongeren die zonder begeleiding uitvallen en mensen die hun sociale rechten niet kunnen opnemen. Ze wil kunnen vaststellen dat de beslissingen die vandaag worden genomen, daadwerkelijk een verschil hebben gemaakt.

Goede maatregelen zal ze blijven ondersteunen. Tegelijkertijd zal ze nauwgezet blijven controleren of die maatregelen ook worden uitgevoerd. Dat is voor haar de essentie van constructieve oppositie: niet tegenwerken om het tegenwerken, maar evenmin een blanco cheque geven omdat een begroting er op papier sluitend uitziet.

Daarom sluit ze af met een duidelijke boodschap: een begroting is niet geslaagd louter omdat de cijfers in evenwicht zijn. Een begroting is pas echt geslaagd wanneer de Brusselaars in hun dagelijks leven ervaren dat het beter gaat.

De heer Stijn Bex (Groen) dankt het College voor de toelichting bij de aanpassing van het meerjarenplan. Het gaat evenwel nog niet om het nieuwe meerjarenplan waar iedereen reikhalzend naar uitkijkt. De voorbereiding van deze aanpassing, in combinatie met de opmaak van het nieuwe meerjarenplan, heeft een aanzienlijke inspanning van de Administratie gevraagd. De partij Groen sluit zich dan ook aan bij de dankbetuigingen aan de Administratie.

Het commissielid benadrukt dat de VGC voorzichtig en verantwoordelijk met haar middelen omgaat. Aangezien 97% van haar middelen afkomstig is uit dotaties, leiden de besparingen van de Vlaamse overheid tot ongerustheid in Brussel. De genomen beslissingen stuiten zelfs op grote verontwaardiging. De inhoudelijke discussie daarover zal echter pas naar aanleiding van het nieuwe meerjarenplan kunnen worden gevoerd.

Voor 2026 wordt geen nieuwe lening opgenomen. Betekent dit dat de VGC in dat jaar helemaal geen nieuwe lening is aangegaan? En getuigt deze keuze volgens het College van verantwoord financieel beheer? Het commissielid vraagt hierover graag meer verduidelijking.

De voorliggende beslissingen actualiseren de situatie op basis van wat vandaag is beslist en uitgevoerd. Ze lopen niet vooruit op toekomstige politieke beleidskeuzes.

Vervolgens vestigt de spreker de aandacht op de investeringen die de VGC in 2026 heeft gedaan op het vlak van kinderopvang, onderwijs, welzijn, gezondheid en jeugdinfrastructuur.

In dat verband verwijst hij naar de regierol die de VGC vanaf 2026 heeft opgenomen voor de buitenschoolse opvang en activiteiten. Daarnaast werden het vakantie- en naschoolse aanbod en de speelpleinwerking uitgebreid en bleef de bestaande opvangcapaciteit behouden. Ook het educatieve aanbod werd versterkt, onder meer op het vlak van STEM en STEAM, het deeltijds kunstonderwijs en taal- en studiebegeleiding. In 2026 kwamen er bovendien ongeveer 12.000 extra plaatsen in het vrijetijdsaanbod bij.

Na de succesvolle opstart van de nieuwe wijkgezondheidscentra werd in 2026 ook geïnvesteerd in een uitbreiding van het wijkgezondheidscentrum Horizon in Jette. Deze centra spelen een belangrijke rol in het versterken van sociale verbindingen en het organiseren van toegankelijke zorg in de buurt.

Tot slot onderstreept de spreker het belang van de voortzetting van het DOE-project. Via opleidingen, werkervaring en intensieve begeleiding helpt dit project nieuwe kinderbegeleiders om in de sector aan de slag te gaan.

In 2026 zijn 36 deelnemers gestart met een opleiding bij CVO Brussel of hebben ze die opleiding voortgezet. Met deze voorbeelden toont de VGC volgens het commissielid aan dat

haar middelen niet alleen zorgvuldig worden beheerd, maar ook worden ingezet voor initiatieven die een concrete meerwaarde bieden.

Groen kijkt dan ook uit naar het nieuwe meerjarenplan en naar de ambities die het College daarin zal formuleren om deze inspanningen de komende jaren verder te zetten en te versterken.

Ook **commissielid Mathias Vanden Borre (N-VA)** kijkt uit naar het nieuwe meerjarenplan, al liggen zijn verwachtingen misschien iets lager dan die van de vorige spreker. Met dat plan zal het College eindelijk met een eigen programma, eigen doelstellingen en een eigen budgettaire verantwoording komen.

Het voorliggende document betreft de 9de aanpassing van het meerjarenplan. Dat blijkt uit de titel, maar het was niet de bedoeling dat het traject op deze manier zou verlopen. Het commissielid vindt het dan ook opmerkelijk dat het College nog steeds op zich laat wachten om een eigen beleidskader voor te stellen. Toch blijft hij hoopvol.

De collegevoorzitter heeft benadrukt dat het goede beleid van de VGC ervoor zorgt dat de financiën in evenwicht blijven. Dat is uiteraard een goede zaak. Andere overheden hebben het bijzonder moeilijk om hun begroting in evenwicht te houden, en sommige slagen daar duidelijk niet in. Soms lijkt dat evenwicht alleen op papier te bestaan, terwijl de beloften in de praktijk niet worden waargemaakt.

Bij de VGC is het budgettaire kader strikter, onder meer dankzij de beleids- en beheerscyclus (BBC) die de organisatie heeft moeten invoeren. Twee principes staan daarin centraal: het beschikbaar budgettair resultaat en de autofinancieringsmarge. Die vormen volgens het commissielid de belangrijkste verklaring voor het feit dat er een evenwichtige begroting voorligt.

In het document staat het volgende: *“Op het ogenblik van de opmaak van het meerjarenplan of de 9de aanpassing van het meerjarenplan zijn de begrotingsonderhandelingen bij de federale overheid en in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest nog niet afgerond. Bijkomende besparingsmaatregelen of wijzigingen in de toegekende middelen kunnen bijgevolg niet worden uitgesloten. Ook de recent door de Vlaamse Gemeenschap gecommuniceerde bijkomende besparingen werden nog niet verwerkt.”*

Dat de bijkomende Vlaamse besparingen nog niet zijn verwerkt, vindt de spreker logisch. De verwijzing naar de begrotingsonderhandelingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest roept bij hem echter vragen op. Het is geen geheim dat het op federaal niveau bijzonder moeilijk is om een begroting op te stellen. Maar waarom wordt ook naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verwezen? Wanneer werd de Brusselse begrotingsoefening afgerond? Of moet men zich afvragen of er überhaupt al een Brusselse begroting is goedgekeurd? Zijn er al begrotingstabellen beschikbaar?

Het commissielid vindt het opmerkelijk dat het College op die vragen lachend reageert. Volgens hem gaat het om eenvoudige en duidelijke vragen die ernstig moeten worden genomen. Die reactie wekt weinig vertrouwen, zeker wanneer er wordt gelachen om het feit dat er blijkbaar geen tabellen beschikbaar zijn. Hij kondigt aan dit punt opnieuw aan te kaarten tijdens de bespreking in de plenaire vergadering.

Vervolgens vraagt de heer Vanden Borre of er al een raming is gemaakt van de te verwachten besparingen. De VGC is immers sterk afhankelijk van andere overheden: 97% van haar inkomsten is afkomstig van externe overheden. Volgens hem zouden de collegeleden op Brussels niveau toch enig zicht moeten hebben op de uitgaven en op de dotatie aan de VGC voor de komende jaren.

Is er al duidelijkheid over de gevolgen van de geplande besparingsoefening van het Gewest voor de gemeenschapscommissies? Kan het College daarover meer informatie verstrekken? Of kan vandaag al worden bevestigd dat de gemeenschapscommissies buiten schot zullen blijven? Zal de verdeelsleutel 80/20 behouden blijven? En is dat ook vastgelegd in de regeringsafspraken?

Daarnaast wil het commissielid weten welke investeringen voor 2027 en 2028 eventueel al contractueel zijn vastgelegd en welke bedragen daarmee gemoeid zijn. Welke maatschappelijke projecten zullen pas in het nieuwe meerjarenplan worden opgenomen? Zijn er in de huidige begrotingsaanpassing al middelen vooraf gereserveerd voor het plan dat binnenkort zal worden besproken?

De leden van Groen verwezen naar de financiering en de schuldontwikkeling. Voor 2026 werd geen nieuwe lening bij financiële instellingen opgenomen. De spreker vindt dat opmerkelijk en vraagt om verduidelijking. Houdt deze beslissing verband met de rentevoeten?

In het bestuursakkoord staat de slogan *'Brussel maken we samen'*. De inhoud daarvan blijft ongewijzigd. De zeven beleidsdoelstellingen en de bijbehorende actieplannen en acties worden behouden. Er zijn geen inhoudelijke verschuivingen of schrappingen doorgevoerd. Ook de beleidsindeling blijft gebaseerd op het goedgekeurde bestuursakkoord en het oorspronkelijke meerjarenplan.

Volgens de spreker bevestigt dit dat het nieuwe College in wezen voortbouwt op de plannen van zijn voorganger. Dat blijkt volgens hem duidelijk uit de voorliggende documenten.

Verder vermeldt het document dat er geen algemene subsidies worden toegekend, maar uitsluitend specifieke subsidies van de Vlaamse Gemeenschap. De specifieke Vlaamse werkingssubsidies stijgen voor 2026 van ongeveer 40,3 miljoen naar 41,7 miljoen euro, een toename van circa 1,5 miljoen euro. Het commissielid vraagt hoe die stijging wordt verklaard.

Daartegenover staat een daling van de provinciale onderwijsdotatie, van 20,2 miljoen naar 18,5 miljoen euro. Dat is een vermindering van 1,6 miljoen euro. Ook de post 'Andere overgedragen provinciale aangelegenheden' daalt, van 4,7 miljoen naar 4,3 miljoen euro, een afname van ongeveer 400.000 euro. Voor beide verminderingen vraagt hij een nadere toelichting.

Met betrekking tot het beleidsdomein Onderwijs en Vorming heeft de heer Vanden Borre verschillende vragen. De investeringsuitgaven bedragen 48,7 miljoen euro. Dat is 12,9 miljoen euro meer dan bij de 8ste aanpassing, maar tegelijk 38,7 miljoen euro minder dan volgens de rekening van 2025 werd gerealiseerd. Hoe verklaart het College die aanzienlijke daling ten opzichte van 2025?

Daarnaast vraagt hij om een overzicht van de investeringen in de capaciteit van het Nederlandstalige onderwijs in 2026, evenals prognoses voor de periode tot 2030.

Wordt bij de planning en uitvoering van school- en bouwprojecten rekening gehouden met de blootstelling aan hoge concentraties stikstofdioxide, onder meer afkomstig van het autoverkeer? Welke andere parameters worden bij die afweging in aanmerking genomen?

De uitgaven voor Actie 111, die betrekking heeft op de professionalisering van stadsleerkrachten en andere bijkomende initiatieven, stijgen van 62.950 naar 88.700 euro. Tegelijkertijd wordt het oorspronkelijke budget met 142.000 euro verminderd als gevolg van een structurele optimalisatie van de werkingsmiddelen. Het commissielid vraagt wat die optimalisatie concreet inhoudt en hoe de betrokken middelen in de praktijk worden ingezet.

Ook de uitgaven voor de bestrijding van schooluitval en ongekwalificeerde uitstroom dalen, van 1,8 miljoen naar ongeveer 1,7 miljoen euro. Het gaat om een vermindering van circa 180.000 euro. Die daling roept vragen op, zeker omdat er een grondige hervorming aan gekoppeld is en KANS en Abrusco vzw worden stopgezet.

Is hierover al een evaluatie beschikbaar? Kan het bevoegde collegelid tijdens de begrotingsbesprekingen de financiële gevolgen van deze hervorming toelichten? Welke opdrachten worden overgenomen door de vzw BrES en andere bestaande structuren? Hoe verhouden die organisaties en hun opdrachten zich tot elkaar en tot het Vlaamse onderwijsbeleid? Welke rol speelt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in dit geheel?

De spreker vraagt daarbij in het bijzonder aandacht voor de financiële aspecten, eerder dan voor de praktische werking. Hoe zijn de verschillende financiële constructies precies opgebouwd? Welke taken voert de VGC zelf uit en welke worden uitbesteed?

Vervolgens wijst hij op de uitgaven voor concrete acties rond meertaligheid. Die dalen van ongeveer 400.000 euro naar 127.000 euro in 2026, een vermindering van bijna 280.000 euro. Volgens het commissielid lijkt dat aan te sluiten bij de koerswijziging van het College, waarbij voortaan sterker de nadruk wordt gelegd op een goede beheersing van het Nederlands dan op meertaligheid. Die beleidskeuze ligt in lijn met het Vlaamse regeerakkoord en kan op de steun van N-VA rekenen.

Toch wil hij weten op welke acties concreet wordt bespaard en welke initiatieven rond meertaligheid behouden blijven. Worden de vrijgekomen middelen ingezet om het Nederlands te versterken, of krijgen ze een andere bestemming? De ambities rond de versterking van het Nederlands moeten volgens hem bovendien concreet worden vertaald in het ToTaalplan Nederlands.

Het College verhoogt de uitgaven voor het specifieke actieplan ‘Kennis en gebruik van het Nederlands’, maar trekt daarvoor geen bijkomende eigen middelen uit. De totale uitgaven voor actiepunt 32 stijgen in 2026 met ongeveer 59.000 euro en liggen circa 83.000 euro hoger dan in 2025. Tegelijkertijd nemen de ontvangsten met 108.000 euro toe dankzij de Vlaamse subsidie voor het ToTaalplan Nederlands. Daardoor daalt het netto te financieren bedrag. In vergelijking met de 8ste aanpassing gaat het om een vermindering van 49.000 euro.

De spreker vraagt hoeveel eigen VGC-middelen in 2026, over alle beleidsdomeinen heen, worden ingezet voor de versterking van het Nederlands. Hoe verhoudt dat bedrag zich tot de middelen die in 2025 en volgens de 8ste aanpassing beschikbaar waren?

Vervolgens stelt hij enkele kritische vragen over het gebrek aan concrete verwezenlijkingen. Zo worden er volgens hem nauwelijks taalheldklassen georganiseerd. N-VA heeft weet van drie taalheldklassen in het gemeenschapsonderwijs. Hoe wordt dit initiatief in de scholen aangepakt? Waarom ontbreekt het blijkbaar aan coördinatie? Hij vraagt het bevoegde collegelid om daarover duidelijkheid te verschaffen.

Ook bij het traject rond pioniers- en inspiratiescholen heeft Brussel volgens hem kansen gemist. Er is slechts één inspiratieschool voor heel Brussel en er zijn geen pioniersscholen. Hoe verklaart het College die situatie?

Daarnaast ziet hij nog geen fundamentele beleidswijziging op het vlak van taalondersteuning. Er is nog steeds geen duidelijk overzicht van de inzet van de bijkomende middelen ten belope van 5,7 miljoen euro. Het lijkt er bovendien op dat er weinig of niet wordt geïnvesteerd in leermateriaal.

Verder zijn er volgens de spreker nauwelijks zomerscholen in Brussel, zijn er te weinig brede scholen die werken vanuit de visie ‘Ieder kind taalheld’, en ontbreekt het aan een flankerend beleid.

Binnen het beleidsdomein Cultuur worden de middelen voor kunst- en cultuurparticipatie met ongeveer 180.000 euro verminderd. Volgens het College worden die middelen verschoven naar leesbevordering, jeugdbeleid en cultuureducatie.

Het commissielid vraagt om een nadere toelichting. Welke organisaties worden door deze herschikkingen getroffen en welke organisaties zullen de gevolgen van de besparingen ondervinden?

Vervolgens brengt hij een gevoelig thema ter sprake dat eerder al in de Raad aan bod kwam: de gevolgen van de besparingen voor de bibliotheken. Is daarover inmiddels meer financiële duidelijkheid? Kunnen eventueel bijkomende middelen naar de bibliotheken worden verschoven?

In het voorliggende document stijgen de investeringskredieten voor Jeugd, terwijl in 2025 slechts ongeveer 113.000 euro aan investeringen werd gerealiseerd. Worden de geplande jeugdinvesteringen in 2026 daadwerkelijk uitgevoerd? Zo ja, om welke projecten gaat het precies?

Daarnaast vraagt de spreker om verduidelijking over de aangekondigde besparingen bij jeugdorganisaties.

Binnen het beleidsdomein Samenleven is er sprake van een aanzienlijke stijging van de ontvangsten, met 318.000 euro. Het commissielid wil weten waar die bijkomende inkomsten vandaan komen. Gaat het om structurele subsidies of om eenmalige financiering?

Ook de investeringsmiddelen voor de infrastructuur van de gemeenschapscentra nemen sterk toe: van 6,5 miljoen naar 20,6 miljoen euro. De spreker vraagt hoe die aanzienlijke stijging wordt verklaard en waarvoor de bijkomende middelen zullen worden aangewend.

Tot slot stelt de heer Vanden Borre verschillende vragen over het beleidsdomein Welzijn, Gezondheid en Gezin.

Hij begint met Actie 14, waarin bij de doelstellingen verschillende projecten worden vermeld. Zijn die trajecten inmiddels opgestart? Hoe wordt deze actie concreet ingevuld en via welke initiatieven zal het College de doelstellingen realiseren?

Actie 232 heeft betrekking op het bouwen van bruggen tussen welzijn, onderwijs, gezin en jeugd. De spreker vraagt wat het College daar precies onder verstaat. Welke verbindingen wil het tot stand brengen en op welke manier zal dat gebeuren?

Met betrekking tot Actie 241 vraagt het commissielid om een overzicht van de lopende trajecten, de geplande opdrachten en de uitbreiding van het aantal opvangplaatsen zonder inkomenstarief. Heeft die uitbreiding betrekking op bijkomende capaciteit in de kinderopvang? Hij vraagt om een stand van zaken.

Actie 243 betreft de capaciteit voor preventieve gezins- en opvoedingsondersteuning. In dat kader wordt melding gemaakt van een nieuwe coördinatieopdracht voor het Huis van het Kind. Ook daarover wenst de spreker meer informatie. Wat houdt die opdracht precies in en hoe zal ze worden ingevuld?

Actie 244 gaat over investeringen in de bouw van kinderdagverblijven en locaties van het Huis van het Kind. De heer Vanden Borre vraagt de collegevoorzitter om een overzicht van de projecten die in 2026 en de daaropvolgende jaren zullen worden gerealiseerd.

Tot slot behandelt hij Actie 245, die betrekking heeft op de buitenschoolse opvang en activiteiten (BOA). Hiervoor worden werkingsmiddelen uitgetrokken voor sport-, spel- en leeskoffers in het kader van de BOA-boost, evenals voor de opleiding en vorming van medewerkers. Het commissielid vraagt om verduidelijking over de omvang van deze middelen en de algemene verdeling ervan.

In dat verband wordt ook melding gemaakt van 11 miljoen euro aan bijkomende structurele middelen. Is er al duidelijkheid over de verdeling van dat bedrag in 2026 en de daaropvolgende jaren? En welke organisaties of initiatieven zullen daarvoor in aanmerking komen?

Commissielid Imane Belguenani (Anders.) neemt eerst de tijd om iedereen te bedanken die heeft bijgedragen aan de 9de aanpassing van het meerjarenplan. Daarnaast spreekt ze haar waardering uit voor iedereen die zich dag in dag uit via de VGC inzet voor het Nederlandstalige netwerk, het onderwijs, de kinderopvang en het vrijetijdsaanbod.

Achter de cijfers schuilen mensen die ervoor zorgen dat het Nederlandstalige netwerk wordt versterkt en dat kinderen en jongeren toegang krijgen tot een kwalitatief aanbod.

Het voorliggende document beschouwt ze hoofdzakelijk als een technische aanpassing, waarin nauwelijks wijzigingen worden aangebracht. Nu het einde van het meerjarenplan 2022–2026 in zicht komt, is dit volgens haar het ideale moment om al die medewerkers en betrokkenen uitdrukkelijk te bedanken. Tegelijkertijd kijkt ze uit naar het nieuwe meerjarenplan.

Ze vindt het positief dat het financiële evenwicht behouden blijft, dat de exploitatie-uitgaven betaalbaar blijven en dat de lopende investeringsprogramma's verder kunnen worden gefinancierd.

Voor Anders. is het belangrijk dat er voldoende financiële ruimte overblijft om toekomstige verplichtingen aan te gaan. De moeilijke budgettaire context waarmee alle overheden worden geconfronteerd, zal immers ook gevolgen hebben voor de VGC.

Vervolgens haalt de spreker enkele voorbeelden aan van wat de VGC het afgelopen jaar heeft verwezenlijkt. Die illustreren meteen wat de organisatie concreet doet en welke meerwaarde ze biedt.

De VGC investeert aanzienlijk in taalondersteuning. De PISA-resultaten voor wiskunde en taal waren niet bijzonder goed. Het commissielid bedankt en feliciteert het College dan ook met de investeringen in taalondersteuning binnen het wiskundeonderwijs. Daarbij gaat het onder meer om taalgericht lesgeven tijdens de wiskundelessen en om de verdere professionalisering van schoolteams. Volgens haar zijn dat belangrijke stappen.

Taalondersteuning is ook van belang voor leerlingen die op school aankomen zonder de onderwijstaal voldoende te beheersen. Het is essentieel dat zij de nodige ondersteuning krijgen en hun taalvaardigheid verder kunnen ontwikkelen, zodat ze sterker aan hun schoolloopbaan kunnen beginnen.

Het commissielid begrijpt de bezorgdheid van N-VA over de taalontwikkeling en deelt het uitgangspunt dat elk kind van jongs af aan kansen moet krijgen om zijn taalvaardigheid te versterken. Ze vindt echter dat we moeten afstappen van het idee dat afzonderlijke taalklassen noodzakelijk zijn om die ontwikkeling te stimuleren.

In dat verband verwijst ze naar een artikel in *De Tijd*, waarin experts aangeven dat aparte taalklassen niet noodzakelijk de oplossing bieden en niet automatisch leiden tot een betere taalbeheersing bij de betrokken leerlingen. Volgens het artikel ligt de sleutel veeleer in het versterken van de expertise binnen de scholen zelf.

Het commissielid vindt het dan ook veel waardevoller om schoolteams de nodige kennis en vaardigheden aan te reiken om kinderen taalgericht te begeleiden, dan om leerlingen louter symbolisch in een aparte klas onder te brengen.

Tot slot spreekt ze haar tevredenheid uit over de regierol die de VGC sinds dit jaar opneemt voor het beleid rond buitenschoolse opvang en activiteiten, in het kader van het BOA-decreet. Die rol biedt volgens haar kansen om het Nederlandstalige vrijetijdsaanbod uit te breiden en tegelijkertijd de taalontwikkeling van kinderen en jongeren te versterken.

Dat de bestaande beleidsdoelstellingen behouden blijven tot het einde van de huidige beleidsperiode, vindt ze dan ook een logische keuze.

Voor echt nieuwe beleidskeuzes is het volgens **de heer Jan Busselen (PVDA)** wachten op het nieuwe meerjarenplan 2027-2030. Het is nog steeds wachten, want de verkiezingen zijn ondertussen 3 jaar geleden.

Het raadslid wil graag ingaan op de concrete gevolgen van deze begrotingsaanpassing voor het werkveld en voor de Brusselaars die van deze dienstverlening gebruikmaken. Welke dienstverlening kan met de middelen worden gegarandeerd? In de strategische nota staan een aantal opvallende verminderingen. In de Beleidsverklaring 2026–2027 stelt het College dat het wil blijven investeren in kwaliteitsvol onderwijs, kinderopvang, welzijn, cultuur, jeugd en

sport. Het College verklaart bovendien dat het de slagkracht van het Nederlandstalige netwerk wil vrijwaren. De vraag is hoe die ambities zich verhouden tot de financiële keuzes die vandaag voorliggen. Met welke middelen zullen die ambities worden gerealiseerd? Wat verandert er concreet voor organisaties, werknemers en gebruikers?

Het exploitatiebudget voor Onderwijs en Vorming daalt met ongeveer 630.000 euro tegenover de vorige begrotingsaanpassing. De kredieten voor bijvoorbeeld de professionalisering via het Onderwijscentrum Brussel worden met ruim 142.000 euro verminderd. Tegelijk valt te lezen in de beleidsverklaring dat het College de focus van het OCB wil aanscherpen op Nederlandse taalvaardigheid en wiskundige basisvaardigheden. Het OCB wil onder andere taalexperten opleiden, zomerscholen versterken, toekomstige leerkrachten ondersteunen en bijkomende taaltrajecten uitwerken. Het College erkent zelf dat Brusselse scholen geconfronteerd worden met taalachterstand, kansarmoede, schooluitval, toenemende zorgnoden en een structureel lerarentekort. Hoe verhouden die bijkomende ambities zich tot de vermindering van bepaalde kredieten? Betekent de besparing bij het OCB dat bepaalde bestaande begeleidingsopdrachten worden afgebouwd ten voordele van de nieuwe prioriteiten? Welke ondersteuning verdwijnt eventueel of wordt minder intensief aangeboden?

Daarnaast is er een vermindering van ongeveer 1,64 miljoen euro op de Brusselse dotatie voor het overgedragen provinciaal onderwijs. Wordt die daling gecompenseerd door andere financieringsbronnen? Kan het College verduidelijken of dit gevolgen heeft voor de personeelsomkadering, de werking of de ondersteuning van leerlingen?

De exploitatiekredieten voor Cultuur, Jeugd en Sport dalen met ongeveer 430.000 euro. Binnen de beleidsacties is er onder meer een vermindering van bijna 179.000 euro bij kunst- en cultuurparticipatie. Volgens de toelichting worden middelen onder andere geheroriënteerd naar leesbevordering, jeugdbeleid en cultuureducatie. De beleidsverklaring kondigt naast een ambitieus leesoffensief extra aandacht aan voor artistieke werkplekken en muziek, verdere ondersteuning van jeugdorganisaties en nieuwe convenanten met de gemeenschapscentra. Worden deze nieuwe prioriteiten met bijkomende middelen gefinancierd, of zal dat ten koste gaan van bestaand aanbod? Zo ja, welke organisaties of projecten krijgen minder middelen om deze nieuwe accenten mogelijk te maken?

Het College belooft dit najaar nieuwe overeenkomsten af te sluiten met organisaties en daarbij hun slagkracht zoveel mogelijk te vrijwaren. Kunnen de organisaties die vandaag onderhandelen over hun nieuwe convenanten ook rekenen op middelen die rekening houden met de stijgende loon-, huur- en energiekosten? Of moeten zij met een gelijkblijvend of lager budget hetzelfde, of zelfs meer, werk verrichten? Wat betekent dat voor de Brusselaars die afhankelijk zijn van een laagdrempelig en betaalbaar vrijetijdsaanbod, in het bijzonder kinderen, jongeren en mensen in armoede?

De exploitatiekredieten voor Welzijn, Gezondheid en Gezin stijgen met ongeveer 1,76 miljoen euro. Dat is positief. De beleidsverklaring bevat belangrijke engagementen. De VGC neemt vanaf 2027 de regierol op voor Huis van het Kind Brussel, er komt een nieuw subsidiekader voor preventieve gezinsondersteuning, de jeugdhulp wordt versterkt en de buitenschoolse opvang wordt hervormd. De beleidsverklaring spreekt bovendien over 1.200 plaatsen in de buitenschoolse opvang en een bereik van 26.419 kinderen in de binnenschoolse opvang. Hoeveel bijkomende capaciteit zal de nieuwe financiering mogelijk maken, en welke middelen worden daarvoor structureel voorzien?

Binnen de actie rond toegang tot sociale grondrechten is er een kredietvermindering van ruim 150.000 euro. Hoe verhoudt deze vermindering zich tot de uitgesproken ambitie om zorg en ondersteuning toegankelijker te maken voor kwetsbare Brusselaars? Welke initiatieven of organisaties worden geraakt en welke gevolgen zijn er voor de mensen die op hun begeleiding rekenen?

De personeelskredieten dalen met ongeveer 970.000 euro. Het College stelt dat dit vooral technische bijstellingen zijn. De spreker vraagt wat daar in de praktijk achter schuilgaat. De beleidsverklaring spreekt uitdrukkelijk over een zorgzame werkgever, een transparant personeelskader en betrouwbare personeelsrapportering. Precies daarom krijgt de spreker graag een duidelijk overzicht van de geplande en effectief ingevulde personeelsplaatsen, de openstaande vacatures en de functies waarvoor de invulling eventueel wordt uitgesteld. Wordt de vermindering volledig verklaard door aangepaste ramingen en interne verschuivingen? Of is er ook sprake van een beperking van aanwervingen? Heeft dit gevolgen voor de werkdruk en de dienstverlening?

De totale exploitatie-uitgaven stijgen ten opzichte van de vorige begrotingsaanpassing. Dat betekent niet automatisch dat de koopkracht van organisaties en diensten toeneemt. Er moet immers rekening worden gehouden met de inflatie, stijgende personeelskosten en de behoeften van een veranderende Brusselse bevolking. De beleidsverklaring benadrukt zelf dat de vraag naar Nederlandstalig onderwijs groot blijft en dat de zorgnoden toenemen. In die context volstaat het niet om uitsluitend de nominale evolutie van de budgetten te bekijken. Heeft het College berekend hoeveel de middelen voor het werkveld in reële termen evolueren, rekening houdend met loonindexeringen en andere kostenstijgingen? Wordt ook gekeken naar de evolutie van het aantal mensen dat een beroep doet op de verschillende voorzieningen?

De heer Jan Busselen vraagt of het College kan aangeven welke organisaties met hun huidige subsidiëring minder dienstverlening zullen kunnen aanbieden, zelfs wanneer hun subsidie nominaal behouden blijft?

Ten slotte wil hij stilstaan bij de financiële keuzes voor 2027 en de daaropvolgende jaren. Het College stelt dat bijkomende Vlaamse besparingen nog niet zijn verwerkt in deze aanpassing en pas zullen worden meegenomen in het volgende meerjarenplan. In de beleidsverklaring wordt aangekondigd dat het nieuwe meerjarenplan nog dit najaar aan de Raad zal worden voorgelegd, en dat het de ambities uit het bestuursakkoord zal koppelen aan concrete budgetten. Welke bijkomende Vlaamse besparingen zijn ondertussen concreet bekend? Wat is hun verwachte impact per beleidsdomein? Werden die gevolgen opgenomen in het voorliggende document? Zo niet, waarom werden ze dan vandaag niet minstens indicatief aan de Raad meegedeeld? Bovendien maakt het College in de beleidsverklaring duidelijk dat de nieuwe subsidiekaders, een nieuwe vastgoedstrategie en een subsidieregister wil invoeren. Welke bestaande financieringsstromen worden daarbij herzien? Welke organisaties kunnen hierdoor meer of minder steun krijgen? En welke overgangsmaatregelen worden voorzien?

Volgens **de heer Pascal Smet (Vooruit.brussels)** gaat Vooruit.brussels ervan uit dat het College de continuïteit van het beleid van de afgelopen jaren zal blijven bieden.

In de politiek bestaat altijd de neiging om iets beter te willen doen ook als is het goed. Het huidige beleid is een jaar gevoerd. Het is niet zo dat plots van koers kan worden veranderd of dat er ineens veel andere dingen kunnen worden gedaan.

Er gebeuren geen echte wijzigingen op het vlak van de kinderopvang. Hoever het staat met de uitbreiding van de kinderopvang met inkomenstarief, die de Vlaamse overheid heeft veralgemeend. Wanneer zullen alle 450 plaatsen ingevuld kunnen worden?

De BOA-middelen gaan bijkomend naar het vakantieaanbod, naar activiteiten in de vrije tijd en kwalitatieve opvang. Vaak wordt er vanuit de scholen vertrokken. Op zich hoeft dat volgens de spreker niet negatief te zijn, maar het mag uiteraard niet ten koste gaan van de plaats van de vrije tijd en de langetermijnvisie voor BOA. Hoe kunnen beide verzoend worden?

Vervolgens verwijst het raadslid naar de Avond van het Onderwijs en het Gala van Welzijn. Dat zijn natuurlijk mooie avonden, maar het woordje “structurele optimalisatie” valt op in voorliggend document. Is er een wijziging in het beleid rond de events? Hoe gaan de middelen evolueren voor de Avond van het Onderwijs en het Gala van Welzijn? Wordt hier ook een structurele optimalisatie op toegepast? En wat wordt daaronder verstaan?

Vervolgens heeft het raadslid een vraag over Digipunt en Muntpunt. In het huidige digitale tijdperk moet iedereen meekunnen. Ook al doet AI haar intrede. Dat is ook allemaal heel beangstigend. Op welke manier gaat de nieuwe oprichting van Digipunt voor een nieuwe dienstverlening voor de Nederlandstalige Brusselaar zorgen?

Ten slotte wil de spreker het hebben over crisisjeugdhulp. In de huidige situatie waarin crisisjeugdhulp superbelangrijk is, zeker aan de Franstalige kant, maar ook aan de Nederlandstalige kant, is de vraag of er op een of andere manier hieraan tegemoet zal worden gekomen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt bevestigt dat het inderdaad de laatste aanpassing van het vorige meerjarenplan is. De opbouw van het nieuwe meerjarenplan is al enkele maanden bezig. De politieke keuzes zijn gemaakt en getrancheerd. Er werd veel van de Administratie gevraagd, dus excuses zijn beter gepast dan dankbaarheid in deze gezien de manier waarop er druk werd gezet om alles toch rond te krijgen.

De begroting is in evenwicht. Dat is een doel op zich omdat het ook maakt dat de VGC een vertrouwbare en voorspelbare partner is. Dit bestaat dankzij decennia goed financieel beheer dat zeker moet worden aangehouden. Het zijn moeilijke tijden, dus het is moeilijker om dat waar te maken.

Er was de vraag of tegen het einde van de legislatuur de wachtlijsten en dergelijke opgelost zouden zijn. Het is belangrijk te weten dat de VGC een flankerende rol speelt. De VGC wil de overheden in contact brengen en de VGC is een radar die heel goed tussen het terreinwerk en andere overheden kan staan. Andere overheden hebben ook grote verantwoordelijkheden in Brussel. De VGC heeft niet alle middelen in handen om alles op te lossen. De VGC probeert zoveel mogelijk om keuzes te stellen, prioriteiten te stellen, op tafel te kloppen bij andere overheden. Het is belangrijk en nodig dat iedereen met liefde voor Brussel investeert in de stad. Dat is niet steeds het geval.

De VGC komt uit een periode van lopende zaken. Dat betekent voor 2026 dat er een aantal vertragingen zijn. Er werden geen nieuwe projecten opgestart. Er is dus zeker sprake van een vertragend effect. De VGC probeert de middelen zo goed mogelijk te vertalen om de komende jaren efficiënt in te zetten.

In de T3-tabellen zitten financiële overzichten van de investeringen. Met betrekking tot de crèches gaat het over het kinderdagverblijf Stadsparadijs en Sint-Karel in Ganshoren en Sint-Jans-Molenbeek. Er zijn een aantal concrete bouwprojecten.

Er wordt in het voorliggende document vaak verwezen naar structurele optimalisatie. Dit betekent dat de VGC echt duurzaam de werking en de inzet van middelen wil verbeteren. Het gaat niet per se over besparen, maar vooral over efficiënt organiseren, processen vereenvoudigen, overlappingen vermijden en de middelen zo efficiënt mogelijk inzetten.

Structureel betekent dat het niet eenmalig is, maar dat alles een blijvend effect moet hebben. Het gaat hierbij dan over het centraliseren of het gezamenlijk organiseren van aankopen en van ondersteunende diensten, het optimaliseren van het gebouwenpatrimonium zodat de terugkerende exploitatiekosten kunnen verminderen, processen kunnen vereenvoudigen, maar ook digitaliseren. Ten slotte gaat het ook over het efficiënt inzetten van mensen en middelen zonder dat dat de dienstverlening raakt. Er zijn verschillende maatregelen die daar tegenover staan en om dat mogelijk te maken.

Het aantal plaatsen dat het Agentschap Opgroeien heeft toegekend via een meerjarige programmatie bedraagt 171 bijkomende plaatsen tegen het eind van 2027, inclusief de plaatsen die in 2026 gerealiseerd zijn en de omschakeling naar bestaande plaatsen. Tegen 2030 moeten er op die manier 402 plaatsen bijkomen.

Een belangrijke kanttekening hierbij is volgens de collegevoorzitter dat het om toegekende plaatsen gaat. Deze zijn gebaseerd op een inschatting van de aanvraag voor de effectieve realisatie. Dat is natuurlijk ook afhankelijk van bouwprojecten, vergunningstrajecten, cofinanciering, draagkracht van teams en tijdelijke huisvesting. Het is een heel traject om die plaatsen waar te maken. De VGC heeft de traditie, en zal dat blijven doen, om een partner te zijn en om ervoor te zorgen dat alles zo snel en efficiënt mogelijk kan verlopen.

De capaciteit aan preventieve gezins- en opvoedingsondersteuning wordt uitgebreid door de lokale werking van het Huis van het Kind te versterken. De subsidies voor het Huis van het Kind bedragen 845.000 euro extra en 75.000 euro voor zorg en ondersteuning. De VGC zal vanaf 2027 zelf die coördinatie en de regierol opnemen van de ontvangsten voor de coördinatie van die opdrachten. De VGC was er al lang vragende partij voor en is dus nu blij dat die coördinatie wordt toegekend. Dit vraagt echter wel extra inspanningen en inzet.

De middelen voor de pilootprojecten zorg en ondersteuning liepen over twee jaar tot september 2026 en werden eenmalig verlengd tot eind dit jaar. Het College wacht op duidelijkheid van de Vlaamse overheid over de budgetverdeling vanaf volgend jaar en wat dat betekent voor de middelen van de pilootprojecten zorg en ondersteuning.

Vervolgens wil de collegevoorzitter het hebben over de meetbare resultaten. Dat is belangrijk. De BBC is een rapporterings- en beleidsinstrument. Het is de bedoeling om die voorspelbaarheid te hebben, zodat over meer jaren kan worden gezien wat de projecten zullen zijn. Dit gebeurt zo transparant mogelijk.

De VGC speelt een rol in het flankerend beleid en maakt daarbij het verschil. De spreker haalt als voorbeeld de scholenbouw aan. De VGC heeft ongelooflijk veel mogelijk gemaakt op het terrein. Daarnaast denkt ze ook aan de projecten rond meer personeel in de zorg.

Volgens de collegevoorzitter blijft het natuurlijk een uitdaging om ook de andere overheden bij de les en bij hun verantwoordelijkheden te houden.

Met betrekking tot de opmerking over nieuwe leningen kan de collegevoorzitter duidelijk zijn. Het klopt dat de beschikbare eigen middelen maken dat de opname van nieuwe leningen niet nodig is. Dat vermijdt ook bijkomende rentelasten. Als leningen worden aangegaan, moet er ook rente worden betaald. VGC-investeringen worden dus gefinancierd met een combinatie van eigen middelen, bestemde middelen en specifieke investeringssubsidies.

Met betrekking tot de vraag over de besparingen legt de collegevoorzitter uit dat er een tijdverschil is tussen wanneer het meerjarenplan administratief wordt opgemaakt, de procedure doorloopt tot op het moment dat het voorligt in de Raad. Op het moment van de opmaak waren de besparingen nog niet gekend. Ook vandaag zijn er nog heel veel onduidelijkheden.

De voogdijminister beweert dat de besparing van 300.000 euro door de VGC zal worden opgevangen. Maar er zijn nog meer dan een miljoen euro aan besparingen, onder meer via het Stedenfonds. Dat voelt de VGC heel hard en dat heeft een zware impact op de werking. Zodra de exacte cijfers gekend zijn, worden die ingeschreven in de begroting.

De collegevoorzitter is het eens met raadslid Pascal Smet wanneer die zegt dat er continuïteit in het beleid zit. Er zijn nieuwe accenten die gelegd worden, maar de boel wordt niet radicaal overhoop gehaald.

Daarnaast benadrukt zij dat er een nieuw investeringsplan komt in het nieuwe meerjarenplan. Daar zullen nieuwe keuzes in zitten, weliswaar met beperktere middelen dan in de vorige legislatuur.

De besparing van de provinciale middelen is technisch en een besparing van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Investeringen die verbonden zijn aan contracten zijn lopende investeringsdossiers. Aan het einde van de beleidsperiode is er nog geen voorafname van investeringen. Voor de komende beleidsperiode zie je een afname van het volume van investeringen. De ambitie is om dit uiteraard te laten stijgen.

De collegevoorzitter beantwoordt de vragen die gericht zijn aan collegelid Ans Persoons, die verontschuldigd is.

Wat de middelen voor kunst- en cultuurparticipatie betreft, benadrukt zij dat er niet wordt bespaard op cultuurorganisaties. De middelen binnen het cultuurbeleid worden herschikt omdat de geplande uitgaande actie voor 2026 volledig is gerealiseerd. Deze verschuiving heeft bijgevolg geen impact op de cultuurorganisaties.

Integendeel, het bibliotheek- en leesbevorderingsbeleid wordt versterkt met 98.000 euro. Via Brussel Leest wordt de komende jaren sterk ingezet op leesplezier en een doorlopende leeslijn voor kinderen en jongeren van 0 tot 18 jaar. Dit gebeurt in samenwerking met bibliotheken, Muntpunt, het onderwijs en de kinderopvang.

Daarnaast ondersteunt de VGC nieuwe initiatieven rond de Boekenbende en de Boomprijs, evenals de verdere uitbouw van de Brusselse Leescoalitie. Er worden ook middelen verschoven naar À Fonds, de scholenwerking en de gemeenschapscentra.

De lagere realisatiegraad in 2025 betekent niet dat het jeugdbeleid wordt afgebouwd. De middelen blijven behouden en worden ingezet om de jeugdinfrastructuur verder te vernieuwen en lopende projecten af te werken. Een deel van de investeringskredieten voor jeugd uit 2025 wordt overgedragen omdat bepaalde dossiers nog niet volledig zijn afgerond of uitbetaald. Dat komt onder meer doordat facturen nog moeten worden ontvangen. Het gaat bijvoorbeeld om investeringen in het eigen patrimonium, het Neerhof, de Gallaitsite en Aximax.

In 2025 werd 55.000 euro uitgegeven aan het Neerhof, 8.500 euro aan andere investeringen in het eigen patrimonium en bijna 50.000 euro aan subsidies voor Chiro Stokkel en Onefield Stokkel.

De lagere realisatiegraad in 2025 houdt verband met het voorzichtige investeringsbeleid. De stijging van de investeringskredieten voor de gemeenschapscentra weerspiegelt dat de VGC in deze infrastructuur blijft investeren. De grootste uitgave betreft de afwerking van gemeenschapscentrum Nekkersdal. Daarnaast worden ook tijdelijke vernieuwingen uitgevoerd in onder meer de gemeenschapscentra De Markten, De Kriekelaar, Op Weule, De Zeyp en Contact.

Voor de investeringen wordt ruim 13 miljoen euro aan kredieten uit 2025 overgedragen. Daarnaast zijn er middelen voorzien voor onderhoudswerken in de gemeenschapscentra, de inrichting van een IBO in Nekkersdal en de bijdrage van de stad Brussel voor de bibliotheek.

Er waren ook vragen over de brug tussen welzijn en onderwijs. De schoolpoortwerking van de Vrienden van het Huizeke is daar een heel goed voorbeeld van net zoals de jeugdwelzijnswerking van D’Broej.

Als bijkomend antwoord op de vragen over de Huizen van het Kind zegt de collegevoorzitter dat er subsidies voorzien zijn voor de organisaties van de 18 locaties van de Huizen van het Kind in Brussel en voor hun partners.

Het project Zorg en Ondersteuning wordt via de VGC gecontinueerd tot het herziene einde van 2026.

Er wordt een nieuwe website van het Huis van het Kind gelanceerd in het najaar en er worden middelen voor de informatica- en kostenondersteuning van de Huizen van het Kind voorzien.

De VGC heeft sinds 1 september 2026 de regierol in handen van de BOA-middelen. Dit jaar is een overgangsjaar. Met BOOST-subsidies werd het aanbod versterkt en nieuwe initiatieven werden een kans gegeven. Vanaf volgend jaar beschikt de VGC over reguliere middelen. Het gaat effectief over 11 miljoen euro jaarlijks. De verdeling hiervan maakt deel uit van de gesprekken die momenteel bezig zijn.

De convenantenorganisaties die vandaag binnen Welzijn, Gezondheid en Gezin een meerjarige overeenkomst hebben met de VGC, werden deze zomer op de hoogte gesteld van het subsidiebedrag. Daarin zit jaarlijks een verhoging tijdens de looptijd van de nieuwe convenantenperiode.

Met betrekking tot de personeelsmiddelen is het belangrijk te weten dat de evolutie wordt bepaald door bestaande verplichtingen, loonindexeringen en de doorwerking van eerder genomen beslissingen. Daarnaast worden binnen het bestaand kader aanpassingen doorgevoerd.

Een raadslid verwees naar de Avond van het Onderwijs en het Gala van Welzijn. Dat zijn avonden die een sterke traditie hebben en die ook zeer gewaardeerd worden door het werkveld. Er wordt momenteel gewerkt aan een verjaardagseditie waar alle raadsleden uiteraard voor worden uitgenodigd.

Tot slot meldt de collegevoorzitter dat ze met de bevoegde Vlaamse minister in overleg is over crisisjeugdhulp, zodat de prioriteiten kunnen worden vastgelegd.

Collegelid Dirk De Smedt benadrukt dat het vandaag in essentie gaat om de 9de technische aanpassing van het Meerjarenplan 2022-2026. Hij hoopt dat er binnenkort een nieuw meerjarenplan wordt gepresenteerd.

Wat het onderwijs betreft, zijn er vier fundamentele bewegingen opgenomen. Ten eerste gaat het over de investeringen. De investeringskredieten en investeringssubsidies die in 2025 waren ingeschreven, worden doorgeschoven naar 2026. Het gaat om de investeringsbudgetten voor de verschillende acties. Deze middelen zijn geoormerkt en gekoppeld aan principiële akkoorden.

Wanneer die investeringen daadwerkelijk zullen worden gerealiseerd hangt in belangrijke mate af van de snelheid waarmee de nodige vergunningen worden verkregen. De afgelopen maanden werd op dat vlak aanzienlijke vooruitgang geboekt. Voor verschillende projecten zijn belangrijke stappen gezet in de vergunningsprocedure. Het collegelid wil de concrete stand van zaken toelichten bij de voorstelling van het nieuwe meerjarenplan. Op dit moment ligt de focus op de afronding van het vorige plan.

Ten tweede zijn er de besparingen op de werkingsmiddelen. Binnen het algemene onderwijsbeleid en het Onderwijscentrum Brussel wordt 15% op de werkingsmiddelen bespaard. Dit maakt deel uit van de algemene besparingsoefening binnen de VGC voor 2026 en gaat over 146.000 euro. Deze besparing werd verdeeld over de begrotingsposten waar ze op de meest rationele manier konden worden gerealiseerd.

Toch blijft het de ambitie om met minder middelen minstens evenveel te realiseren en waar mogelijk zelfs meer te doen. Dat noemt beleidsinnovatie. Het collegelid dankt het werkveld en de administraties, die dagelijks aantonen dat overheidsorganisaties productiviteits- en efficiëntiewinsten kunnen boeken. Dat komt uiteindelijk de kwaliteit van het beleid ten goede.

Als derde punt verwijst de spreker naar de uitbreiding van het Multifunctioneel Centrum Kasterlinden. Een belangrijke beleidsdoelstelling was de uitbreiding van het aantal erkende plaatsen voor langdurige en intensieve begeleiding. Die uitbreiding is inmiddels gerealiseerd. Het aantal plaatsen is opgetrokken tot 52. Voor deze uitbreiding ontvangt de VGC bijkomende subsidiemiddelen van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. De verwachte subsidie bedraagt meer dan 3 miljoen euro. Het gaat dus om een aanzienlijke bijkomende investering. Door de uitbreiding nemen uiteraard ook de uitgaven voor de werking en het personeel toe.

Als vierde punt behandelt hij de versterking van het beleid tegen het lerarentekort. Hierover werd in de betrokken commissie al uitgebreid gesproken. De VGC wil haar flankerende beleid

versterken, met bijzondere aandacht voor zijinstromers. Concreet zet de VGC in op de terugbetaling van de bijkomende opleidingstijd en van de studiegelden die zijinstromers moeten betalen om hun pedagogische kwalificatie op het vereiste niveau te brengen.

Nadat de geplande subsidies zijn toegekend en de besparing op de werkingsmiddelen is doorgevoerd, worden bijkomende middelen ingezet om tegemoet te komen aan de groeiende vraag naar deze ondersteuning. Hiervoor werd nog eens 276.757 euro extra ingeschreven.

Het collegelid heeft al benadrukt hoe belangrijk goed financieel beheer daarbij is. Goede systemen en duidelijke afspraken zijn op zichzelf geen garantie voor goede resultaten. Andere overheden tonen aan dat het ondanks zulke systemen niet altijd lukt om de middelen efficiënt te beheren. Zijn waardering gaat uit naar de collegevoorzitter, die de afgelopen jaren sterk heeft ingezet op een gezond financieel beleid. Uiteindelijk zijn niet alleen de cijfers belangrijk, maar vooral de resultaten die we ermee behalen.

Wat het lerarentekort betreft, werd dankzij het flankerende beleid van de VGC aanzienlijke vooruitgang geboekt. Over de voorbije beleidsperiode is het tekort met 70% gedaald. Ten opzichte van vorig jaar is er opnieuw een daling van 40%. Dat zijn belangrijke resultaten.

Ook op het vlak van de versterking van het Nederlands zijn er positieve ontwikkelingen. Elke euro die in de VGC wordt geïnvesteerd, draagt volgens de spreker bij aan de versterking van het Nederlandstalige netwerk in Brussel. De taalbarometer illustreert hoe dat netwerk het Nederlands steeds sterker verankert, niet alleen als onderwijs- en leertaal, maar ook als een volwaardige taal in het maatschappelijke leven en als verbindende taal binnen de gemeenschap.

Bij het begin van de bestuursperiode bedroeg de taalpenetratie in Brussel volgens de toen beschikbare cijfers 16%. De meest recente gepubliceerde cijfers wijzen op 22,3%. Binnenkort komen er nieuwe cijfers die mogelijk in de richting van 24 à 25% gaan.

Die vooruitgang van het gebruik van het Nederlands is te danken aan een brede strategie over verschillende beleidsdomeinen heen. Er zijn sterke instellingen, zoals het Nederlandstalige onderwijs, en een breed aanbod aan dienstverlening wordt verder uitgebreid. Daarbij staat het Nederlands centraal en wordt geprobeerd het aanbod zo laagdrempelig mogelijk te maken.

Ook het Huis van het Nederlands kent een sterke groei. Waar het vorig jaar ongeveer 13.500 unieke bezoekers ontving, zijn dat er dit jaar al meer dan 18.000.

Daarnaast is er een duidelijke stijging te zien in het aantal inschrijvingen voor Nederlandstalige opleidingen. In de periode van half augustus tot september waren er vorig jaar ongeveer 3.000 inschrijvingen, tegenover meer dan 5.000 dit jaar. Dat komt neer op een stijging van ongeveer 70%. Over het volledige vorige jaar schreven bijna 7.500 mensen zich in voor Nederlandstalige cursussen. Er wordt verwacht dat dit aantal dit jaar met minstens 2.000 zal toenemen, tot ongeveer 9.500 deelnemers.

Ook het aandeel van het Nederlandstalige onderwijs in het totale onderwijsaanbod in Brussel blijft groeien en bedraagt inmiddels ongeveer 24%. Die evolutie is mede mogelijk gemaakt door de meerjarige investeringsstrategie die hier in het verleden voldoende werd bediscussieerd.

Wanneer er vragen worden gesteld over concrete resultaten, kan worden aangetoond dat de VGC erin slaagt om haar middelen doelgericht in te zetten en resultaten te boeken.

Dat betekent niet dat op elk vlak de doelstellingen werden bereikt. Zo werd de boot gemist bij de inspiratie- en pionierscholen. Dat lag volgens de spreker niet aan een gebrek aan capaciteit of initiatief vanuit Brussel. Het Brusselse werkveld en de VGC waren wel degelijk bereid om een bijdrage te leveren aan die initiatieven.

Het probleem is veeleer dat op Vlaams niveau werd beslist om slechts een beperkt aantal kandidaten toe te laten, waardoor veel geïnteresseerde scholen aan de kant bleven staan. Collegelid Dirk De Smedt beschouwt dat als een gemiste kans. Maar zodra zich een nieuwe mogelijkheid aandient, zullen de betrokken scholen en de VGC klaarstaan om opnieuw mee te stappen in dat verhaal.

Er was echter nog een vraag over schooluitval en de toekomstige rol van verschillende organisaties, waaronder BrES, Kans en Abrusco vzw. De spreker wil de volledige discussie over hun toekomstige werking hier niet opnieuw voeren, aangezien daar al in de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw uitgebreid op werd ingegaan. Hij wil wel de belangrijkste punten nog eens verduidelijken. De werking van Kans zal grotendeels worden geïntegreerd in BrES. De activiteiten van Abrusco vzw zullen vooral rechtstreeks in de scholen worden voortgezet. Dat betekent dat de betrokken begeleiders hun werk op de schoolvloer zullen blijven doen, maar dat hun inzet organisatorisch anders wordt geregeld. Ze zullen dus niet langer op verschillende momenten bij afzonderlijke organisaties moeten in- en uitchecken, maar hun begeleiding gedurende de schooldag rechtstreeks kunnen organiseren.

Er werd ook gevraagd naar de financiële regeling voor de initiatieven rond schooluitval. De middelen die hiervoor beschikbaar worden gesteld, worden in deze aanpassing aanzienlijk uitgebreid. De VGC voorziet hiervoor 1.323.000 euro. Daarnaast draagt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, op basis van het besluit van 2 juli 2026, bijkomende middelen bij. Er wordt ook één voltijdsequivalent ter beschikking gesteld door de VGC. In totaal beschikt de betrokken constructie daardoor over 2.523.000 euro en één voltijdsequivalent.

Die middelen worden als volgt ingezet: 1.540.000 euro voor de versterking van de time-outwerking in de Nederlandstalige scholen in Brussel, 25.000 euro aan eenmalige werkingsmiddelen voor Kozak, 958.000 euro voor BrES, 100.000 euro voor dagbesteding en 250.000 euro voor welzijn, aangevuld met één voltijdsequivalent. De bijkomende gewestelijke financiering is uitdrukkelijk bestemd voor het Nederlandstalige onderwijs. De middelen zullen dan ook uitsluitend daarvoor worden ingezet.

Tot slot was er nog een vraag over de digipunten en de ondersteuning van mensen die moeite hebben met digitale toepassingen. Voor zover het collegelid zich herinnert, werd de oorspronkelijke financiering van de digipunten stopgezet. De VGC heeft er vervolgens voor gezorgd dat het Brusselse Digipunt in Muntpunt kon blijven bestaan, zij het in een vernieuwde vorm. Het initiatief steunt in belangrijke mate op vrijwilligerswerk. Het collegelid wil dan ook zijn waardering uitspreken voor de mensen die zich daarvoor inzetten. Hoewel artificiële intelligentie en digitale toepassingen veel mogelijkheden bieden, blijft het belangrijk dat mensen daadwerkelijk toegang krijgen tot internet en leren hoe ze met hun smartphone of laptop aan de slag kunnen. Dat is precies wat het Digipunt doet. Via vrijwilligerswerk worden mensen begeleid en geholpen om de digitale kloof te verkleinen. Door het initiatief in Muntpunt te organiseren, kan er van de bestaande infrastructuur gebruik worden gemaakt en de ondersteuning op een laagdrempelige manier worden aangeboden. De spreker is blij dat beleidsmatig de middelen werden gevonden om de geplande besparing op dit initiatief terug te draaien.

Over de overige besparingen heeft de collegevoorzitter voldoende toelichting gegeven en daarom zal collegelid Dirk De Smedt er ook niet verder op ingaan.

Mevrouw Najima El Arbaoui (Team Fouad Ahidar) dankt het College voor zijn uitgebreide antwoord. Toch heeft ze het gevoel dat ze op één vraag geen duidelijk antwoord heeft gekregen. Er werd gesproken over de Huizen van het Kind en het project Zorg en Ondersteuning, maar de collegevoorzitter heeft niet vermeld welke partners deze taken vanaf eind december of begin januari zullen overnemen.

Daarnaast wil ze benadrukken dat het College hoe dan ook zeer zuinig zal moeten omspringen met de beschikbare middelen, aangezien 97% van de ontvangsten afkomstig is van andere overheden. Bovendien is er voor 2026 geen krediet opgenomen. Dat betekent dat er bijzonder voorzichtig met de beschikbare budgetten zal moeten worden omgegaan.

Wat de spreker vooral is bijgebleven, is de uitspraak van de heer Dirk De Smedt over beleidsinnovatie. Ze is zelf een voorstander van beleidsinnovatie, zeker wanneer die het mogelijk maakt om met minder middelen meer te realiseren. Normaal gezien is het niet eenvoudig om met minder middelen meer te realiseren. In ieder geval wenst de spreker het collegelid veel succes en ze kijkt met belangstelling uit naar de volgende stappen en de verdere uitwerking van dit beleid.

Er zitten naar haar mening echter ook een aantal aspecten in dit begrotingsbeleid die niet helemaal optimaal zijn. Zo wordt de structurele optimalisatie twintig keer vermeld bij de prioritaire acties. Er werd aangegeven dat dit een kwestie is van efficiënt beleid voeren. Mevrouw Najima El Arbaoui kijkt alvast uit naar het verdere verloop van dit proces.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) wil in de eerste plaats benadrukken dat een aantal van zijn vragen wel degelijk werd beantwoord, maar dat er toch ook enkele vragen, mogelijk de meer gevoelige, onbeantwoord zijn gebleven. Daarom wil hij daar graag nog even op terugkomen.

De spreker heeft uitdrukkelijk gevraagd of er al duidelijkheid bestaat over de besparingen die andere overheden eventueel doorvoeren en de gevolgen daarvan voor Brussel. De collegevoorzitter heeft stilgestaan bij de Vlaamse besparingen. Daarnaast werd terloops vermeld dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest extra geld aan de VGC geeft.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt onderbreekt de heer Mathias Vanden Borre door te zeggen dat de commissie niet de juiste plek is om dat te bespreken.

Ze wil benadrukken dat het niet haar bedoeling is om het debat over besparingen op de verkeerde plaats te voeren. Uit respect voor de Raad probeert het College zich op dat vlak in te houden en de discussies te voeren in het parlement dat daarvoor bevoegd is. Maar dat neemt niet weg dat de situatie de collegeleden zorgen baart en dat de gevolgen ervan hen raken.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) wil zijn vraag toch nogmaals uitdrukkelijk stellen, met name over de overgedragen provinciale onderwijsbevoegdheden. De provinciale onderwijsdotatie daalt van 20,2 miljoen euro naar een lager bedrag, wat neerkomt op een verlies van 1,6 miljoen euro aan inkomsten. Ook de bijzondere dotatie voor provinciale aangelegenheden daalt met een besparing van 400.000 euro tot gevolg.

De collegevoorzitter heeft kort aangegeven dat het om besparingen vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gaat, maar verdere toelichting bleef uit. Daarom vraagt het raadslid het opnieuw. Kan de collegevoorzitter verduidelijken waar deze besparingen vandaan komen? Wat is de achterliggende argumentatie en welke redenen worden hiervoor aangehaald? Op basis van de beperkte toelichting die tot nu toe werd verkregen, lijkt het erop dat de VGC met een totale besparing van ongeveer 2 miljoen euro wordt geconfronteerd. Volgens de spreker is dat geen onredelijke vraag. Hij begrijpt eerlijk gezegd niet waarom het zo moeilijk zou zijn om hierover uitleg te geven. Mocht deze kwestie bijzonder gevoelig liggen, dan lijkt het hem des te belangrijker dat daar open over wordt gecommuniceerd.

Daarnaast wil het commissielid terugkomen op de discussie over de bibliotheken. Hij heeft die vraag niet gesteld om het debat uit de weg te gaan, integendeel. Hij wil net dat die discussie in de commissie op een open en constructieve manier kan worden gevoerd. Hij denkt dat er bij verschillende partijen vragen en bezorgdheden bestaan over de gemaakte keuzes. De vraag is nu vooral hoe de VGC daarmee omgaat en welke oplossingen ze zoeken. Daarom heeft het raadslid ook gevraagd welke bijdrage de VGC eventueel zelf kan leveren. Hij is ervan overtuigd dat elke overheid inspanningen moet leveren en hij is bereid om het debat daarover aan te gaan. De vraag is echter of het College bereid is om na te denken over mogelijke oplossingen en bijkomende inspanningen vanuit de VGC. Op die vraag werd tot nu toe ook geen duidelijk antwoord gegeven.

Het bevoegde collegelid is vandaag niet aanwezig en het is niet eenvoudig om in haar plaats op alle vragen te antwoorden. Dat respecteert de spreker. Toch denkt hij dat het belangrijk is om deze vragen te stellen, want ze leven ook bij veel andere mensen. Waarom is het zo moeilijk om hierover een open debat te voeren? Hopelijk wijst dit niet op een onwil binnen het College om de eigen mogelijkheden en verantwoordelijkheden onder de loep te nemen.

Vervolgens heeft de spreker vragen gesteld over het ToTaalplan Nederlands en de acties die het College onderneemt om de kennis en het gebruik van het Nederlands te bevorderen. Daarbij heeft hij onder meer verwezen naar de bibliotheken en andere initiatieven die hieraan kunnen bijdragen. In het antwoord werd vooral een toelichting over het onderwijs gegeven. Op zich heeft hij daar geen bezwaar tegen. Integendeel, de N-VA heeft de inspanningen van de VGC om in het onderwijs te investeren de afgelopen decennia steeds ondersteund. De VGC heeft aanzienlijke inspanningen geleverd op het vlak van de schoolinfrastructuur. Dat verdient erkenning. Maar het is evenzeer belangrijk om het volledige plaatje te schetsen. Naast de infrastructuur, die als de hardware van het onderwijs kan worden beschouwd, is er ook de software, namelijk de leerkrachten en de mensen die dagelijks instaan voor het effectieve onderwijs. Die worden uiteraard ook met Vlaamse middelen gefinancierd. Het is dus niet correct om de indruk te wekken dat de VGC al deze inspanningen volledig op eigen kracht levert.

De N-VA heeft het beleid van de VGC nooit in vraag gesteld, maar de partij ziet het in een bredere context. De VGC staat niet op zichzelf en is geen eiland. Ze maakt deel uit van een ruimere Vlaamse Gemeenschap, die uiteraard verder reikt dan de VGC alleen en ook Brussel overstijgt. Dat is een feitelijke vaststelling, geen poging om de discussie nodeloos politiek te maken.

De heer Mathias Vanden Borre vindt het opmerkelijk dat deze opmerking telkens zulke reacties uitlokt. Hij begrijpt niet wat er politiek problematisch zou zijn aan de vaststelling dat de VGC

deel uitmaakt van een breder Vlaams beleidskader. Dit moet toch op een rustige en inhoudelijke manier kunnen besproken worden.

Tot slot wil het commissielid nogmaals wijzen op de vragen waarop hij onvoldoende antwoord heeft gekregen. Hij heeft onder meer gevraagd naar de inspiratie- en pionierscholen, de zomerscholen en andere initiatieven die Vlaanderen ontwikkelt. Ook daar bleef een inhoudelijk en onderbouwd antwoord uit. Graag een goed inhoudelijk antwoord op de vragen die niet werden beantwoord. Als de collegeleden het er niet mee eens zijn, mogen ze dat uiteraard ook uitdrukkelijk zeggen. Maar hij verwacht wel dat de vragen duidelijk, inhoudelijk en onderbouwd worden beantwoord.

De heer Jan Busselen (PVDA) is het eens met zijn collega's dat er inderdaad veel antwoorden werden gegeven, maar hij stelt vast dat die antwoorden vaak vaag blijven. Uiteindelijk komt het erop neer dat het vertrouwen in het College er moet zijn, het vertrouwen dat het College meer ambitie heeft, zoals aangegeven in de beleidsverklaring, maar dat die ambities tegelijkertijd met minder middelen zullen worden gerealiseerd door middel van optimalisaties.

Verschillende collega's hebben ondertussen al gewezen op hoe vaak het woord 'optimaliseren' in deze begrotingsaanpassing voorkomt. Maar de cruciale vraag blijft: wat dit concreet betekent in de praktijk?

Wat het OCB betreft, wordt er 146.000 euro bespaard. Hoe zal het OCB erin slagen om met minder middelen hetzelfde werk te blijven leveren, of zelfs meer te doen, rekening houdend met de bestaande noden? Op die vraag heeft de spreker geen antwoord gekregen. Of zal het OCB minder kunnen doen? En zo ja, welke taken of activiteiten zullen dan worden afgebouwd? Ook daarover blijft duidelijkheid uit.

Daarnaast vindt het raadslid de vraag van de heer Mathias Vanden Borre over de provinciale middelen volkomen terecht. Brussel wordt geconfronteerd met een tekort aan inkomsten van 1,6 miljoen euro. Hoe zal dat tekort worden opgevangen? En als dat niet mogelijk blijkt, wat zullen dan de concrete gevolgen zijn? Ook daarover werd nog geen duidelijk antwoord gegeven.

Verder werd gesteld dat er niet wordt bespaard op cultuur. Integendeel, er zou zelfs worden ingezet op versterking, onder meer via Leestijd en de bibliotheken. Tegelijkertijd staat in de begroting uitdrukkelijk een besparing van 179.000 euro vermeld. Hoe valt dat met elkaar te rijmen? Wat zal die besparing concreet betekenen voor het cultuurbeleid en voor de betrokken initiatieven?

Daarbij komt dat deze besparingen bovenop de besparingen vanuit Vlaanderen komen. Dat maakt de situatie des te problematischer. Hij vraagt zich dan ook af welke gevolgen deze opeenstapeling van besparingen zal hebben voor de dienstverlening en het aanbod in Brussel.

Tot slot had de heer Jan Busselen nog een vraag over de sociale grondrechten. Het College spreekt de ambitie uit om de ondersteuning van kwetsbare Brusselaars te versterken en de toegankelijkheid van die ondersteuning te verbeteren. Tegelijkertijd wordt er 150.000 euro bespaard op de betrokken actiepunten. Ook hier rijst dus dezelfde vraag. Hoe zal het College die ambities waarmaken met minder middelen? Welke concrete optimalisaties zijn gepland en hoe zal worden gegarandeerd dat kwetsbare Brusselaars de nodige ondersteuning blijven krijgen?

Het raadslid blijft bijgevolg met heel wat vragen zitten. Het probleem is niet dat er geen ambities worden geformuleerd, maar wel dat onvoldoende duidelijk wordt gemaakt hoe die ambities concreet zullen worden gerealiseerd binnen een beperkter budget. Hij vindt dat verontrustend en daarom verwacht hij dan ook dat het College duidelijkheid verschaft over de concrete gevolgen van deze besparingen en uitlegt hoe het de vooropgestelde doelstellingen daadwerkelijk wil bereiken.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt meent dat ze namens haar collega kan zeggen dat het inderdaad het beste is om niet te kwaad te reageren. De Vlaamse minister van de partij van de heer Mathias Vanden Borre zegt dat er geen enkel probleem is en dat de VGC de besparingen wel kan dragen. Dit wekt frustratie op.

De collegevoorzitter begrijpt dat de heer Mathias Vanden Borre op zoek gaat naar waar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest misschien ooit bespaard heeft. De evolutie van het percentage van de inkomsten van de VGC die vanuit Vlaanderen komt en die vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest komen, staan vermeld in het voorliggende document. In dit document is te zien dat steeds meer inkomsten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest komen en steeds minder van Vlaanderen. Dit verklaart ook die emotie.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest houdt bij zijn berekeningswijze rekening met de verdeelsleutel. Soms is dit in het voordeel van de VGC, soms niet. Er zitten hier fluctuaties in. De spreker kan wel garanderen dat er het komende jaar vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest naar de VGC gekeken wordt zodat haar beleid versterkt kan worden.

De heer Mathias Vanden Borre beweert dat de VGC veel marge heeft en dat zij die besparingen op onder andere de bibliotheken wel kan opvangen. De spreker is het eens met de heer Mathias Vanden Borre wanneer hij zegt dat de besparingen op de bibliotheken slecht zijn. Ze stelt voor, dat als alle partijen het hierover eens zijn, deze beslissing wordt teruggedraaid. Dat is een goede manier. Maar de spreker vindt het kort door de bocht door te zeggen dat de VGC geld genoeg heeft om die besparingen op te vangen. Dergelijke uitspraken wekken frustratie op en dat maakt het College kwaad.

De Vlaamse projectmiddelen voor Zorg en ondersteuning liepen in september af, maar werden verlengd tot eind dit jaar. Er komt een nieuw besluit van de Vlaamse regering dat zal ingaan vanaf volgend jaar. De VGC wacht op dit moment op meer duidelijkheid over wat dat nieuwe besluit zal betekenen voor de budgetverdeling voor het Huis van het Kind Brussel. Zodra deze informatie er is, zal die worden gedeeld.

Het College hoopt uiteraard dat die middelen worden ingekanteld in het nieuwe model en dat er dus middelen bijkomen. Op dit moment bestaat hier nog geen zekerheid over. De VGC zal alleszins zo goed mogelijk de praktijken die ontstaan zijn verderzetten in het nieuwe model. Welke Huizen van het Kind daarbij versterkt worden, zal afhangen van de duidelijkheid over de middelen.

Vervolgens benadrukt de collegevoorzitter dat er geen besparing is op sociale grondrechten. Daar zit een budgetsleutel op.

Door de lange tijd dat het College in lopende zaken was, zijn er minder initiatieven genomen. Dat was een periode waarin de uitgaven een stuk lager waren omdat er geen nieuwe beleidskeuzes gemaakt konden worden. Het was zeker niet zo dat het College daarop heeft

willen besparen. Wanneer dat mogelijk is en als er middelen zijn, worden die overgedragen naar toekomstige jaren.

Soms blijven er middelen over, maar dat komt zeker niet door besparingen. Het heeft zeker ook geen impact op de organisaties.

Wat het OCB betreft, zijn er volgens **collegelid Dirk De Smedt** inderdaad een aantal bewegingen. Het klopt inderdaad dat er 50% minder werkingsmiddelen zijn bij het OCB.

Er werd op een gegeven moment verwezen naar de vermindering van de middelen met betrekking tot meertaligheid. Deze middelen zijn specifiek naar projectversterking gegaan met betrekking tot de nieuwe OCB-begeleiding wiskunde. Voor het Nederlands werden de middelen ook versterkt. Naar aanleiding van de steeds slechter wordende PISA-resultaten voor wiskunde werd beslist dit te versterken.

Daarnaast werden bij het OCB de personeelsmiddelen opgetrokken. In de werkingsmiddelen werd meer efficiëntie geboekt, waardoor ook rechtstreeks meer expertise binnen het OCB werd gekanteld doordat het personeel, per personeelsdispositief, wordt versterkt.

Vervolgens zegt de spreker dat de BOA-middelen ten goede komen aan de scholen. 150 van de 180 initiatieven worden gerealiseerd met betrekking tot dagelijkse opvang in de schoolinfrastructuur. Dit is opnieuw het verstandig rentabiliseren van investeringen.

Het collegelid beaamt dat er soms frustratie ontstaat. Hij denkt dat een parlementair debat, een publiek debat in het algemeen, best eerlijk gevoerd moet worden. In elke tussenkomst start hij met de vermelding dat de VGC flankerend beleid voert. Daarom vindt hij het bijzonder onaangenaam om geframed te worden alsof hij niet zou vertrekken vanuit die Vlaamse beleidsdoelstellingen, de Vlaamse Gemeenschap en het beleid in zijn geheel.

Eén van zijn fundamentele kritieken is de manier waarop beleid door de Vlaamse Gemeenschap op dit moment gevoerd wordt. Deze manier van beleidsvoering maakt dat het voor het collegelid heel moeilijk is om dat flankerend beleid kwalitatief te voeren. Ten eerste omdat Vlaamse ministers nalaten overleg te plegen. Ten tweede omdat Vlaamse ministers het nalaten hun beleid tijdig te communiceren. Ondanks het feit dat de Vlaamse overheid het collegelid bijzonder moeilijk maakt om te anticiperen op dat gevoerde beleid, wil hij toch benadrukken dat hij er voorlopig in slaagt om toch te doen wat van de VGC verwacht wordt.

Met betrekking tot de vraag over de zomerscholen en het nogal pijnlijke traject van de taalinitiatieven is er informatie terug te vinden in het verslag van de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw van 14 oktober 2026.

Er is inderdaad slechts één Brusselse inspiratieschool. Er waren echter meer scholen die zich kandidaat hebben gesteld.

Het collegelid erkent dat hij zich in zijn non-verbale expressie inderdaad minder genuanceerd uitdrukt wanneer hij in de commissie geconfronteerd wordt met een parlementaire tussenkomst van een raadslid van de partij die het hem bijzonder moeilijk maakt. Dit gebeurt ook zeker als deze tussenkomst vertrekt vanuit een framing die totaal onterecht is.

Vervolgens beantwoordt collegelid Dirk De Smedt nog enkele vragen van raadsleden. Met betrekking tot de middelen van de provincie Brabant klopt het dat er in 2025 een aanpassing is gebeurd van de dotatieberekening op basis van leerlingenaantallen. Dit is gebeurd specifiek met betrekking tot de eigen onderwijsinstellingen. Dat heeft inderdaad een consequentie voor de financiering die de VGC toekomt. Dit is een verminderde financieringsbron. Het grote verschil is uiteraard dat dit tijdig werd gecommuniceerd. Er is dus ruimschoots kunnen worden geanticipeerd in de voorliggende aanpassing. Dit heeft geen aanleiding gegeven tot kwaliteitsverlies, tot het herzien van investeringsplannen of tot het zoeken naar nieuwe financieringsbronnen om arbitraire beslissingen recht te zetten.

Daarnaast bevestigt het collegelid wat de collegevoorzitter net heeft aangehaald. Inzake de globale financieringsstromen ten behoeve van de VGC neemt het gewestelijke aandeel inderdaad progressief toe, niet alleen in percentage, maar ook in absolute termen.

In tegenstelling tot wat de Vlaamse overheid doet, vindt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het wel belangrijk om de VGC als institutionele partner verder te blijven versterken.

In het voorliggende document is een verdubbeling van de middelen voor schooluitval op te merken. Eigenlijk had deze verdubbeling, gelet op de grootte van de problematiek, vanuit de Vlaamse Gemeenschap kunnen komen. Uit het parlementaire debat blijkt duidelijk hoe belangrijk het is, niet alleen voor onze toekomstige welvaart, om schooluitval tegen te gaan. Daarom is de spreker zeer blij dat daar extra middelen voor worden voorzien. Voor middelen is er hard gepleit bij de Vlaamse overheid, maar dat is daar op dovemansoren gestoten. De spreker is blij dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de verantwoordelijkheid in dit dossier neemt.

Bovendien benadrukt de heer Dirk De Smedt dat het nogal confronterend is om via de pers te moeten vernemen dat die sterke schouders, die de VGC dan plotseling zou moeten zijn, meer dan 300.000 euro structureel verliezen in zijn basisdotatie, een miljoen verliest op het Stedenfonds en als toetje ook nog eens 800.000 euro verliest aan financiering voor de Nederlandstalige bibliotheken. Dat vindt hij nogal een farce. Zeker als dit wordt gedaan op het moment dat de Vlaamse regering pretendeert een ToTaalplan Nederlands uit te rollen.

Collegelid Dirk De Smedt is erg verontwaardigd te horen dat de heer Mathias Vanden Borre vindt dat de VGC het Vlaamse beleid dat door de bevoegde minister geschrapt wordt, moet compenseren vanuit het flankerend beleid. Hij legt graag nog eens uit wat flankerend beleid betekent. De VGC kan dit verlies niet compenseren, maar het College zal aan de partijgenoten van de heer Mathias Vanden Borre uitleggen dat het misschien niet verstandig is om de financiering van de Nederlandstalige bibliotheken in die proporties te schrappen, zonder dat er enig overleg is en zonder dat er enige capaciteit is om dat planmatig op te vangen.

Na enig aandringen krijgt **de heer Mathias Vanden Borre (N-VA)** een antwoord wat de provinciale middelen betreft. Hij vraagt zich af of de collegeleden daarover hetzelfde antwoord hebben gegeven. Eerst hoort hij van de collegevoorzitter dat de berekeningswijze van de verdeelsleutel is aangepast. En vervolgens hoort hij van collegelid Dirk De Smedt dat de aanpassing van de dotatie op basis van leerlingenaantallen van de eigen onderwijsinstellingen is gebeurd. Hij vraagt of dit te maken heeft met een verdeelsleutel die bestaat tussen de gemeenschappen waardoor de middelen worden toegekend.

Volgens **collegevoorzitter Elke Van den Brandt** is de 80-20-verdeelsleutel niet aangepast op Gewestniveau. Ze weet dat het raadslid zoekt naar besparingen in dit Gewest op kap van de VGC om te kunnen zeggen dat er daar ook een probleem is.

Er zitten fluctuaties in de dotaties en die worden aangepast.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) kan niet anders dan vaststellen dat er wel degelijk, ondanks het feit dat dat voor het College op dit moment allemaal geen probleem is, 2 miljoen euro wordt bespaard vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Hij heeft de indruk dat het College doet alsof er hier geen enkel probleem, geen enkele frustratie, geen enkel onbegrip en geen enkel gevoel van onrechtvaardigheid bestaat ten aanzien van die gewestelijke beslissing.

De collegevoorzitter heeft vandaag wel al vier of vijf of zes keer benadrukt hoe onrechtvaardig elke Vlaamse besparing wel is en wat voor ministers er allemaal in die Vlaamse regering zitten. Hij vindt dat het College ook consequent moet zijn in haar bewoording en in zijn frustratie. Een besparing is uiteindelijk een besparing.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt benadrukt dat er geen 2 miljoen euro bespaard is vanuit het Gewest op de VGC.

Raadslid Mathias Vanden Borre (N-VA) vraagt hoe hij het dan anders moet interpreteren. Deze middelen komen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ze worden minder toegekend aan de VGC.

Als er minder middelen vanuit Vlaanderen komen, is dat volgens het College een besparing van de kille, koude Vlaamse regering. Als er minder middelen komen vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, is dat allemaal niet zo'n probleem. Dan gaat het over een verdeelsleutel die wordt aangepast.

Vervolgens zegt de collegevoorzitter nog dat de inschatting is aangepast tussen de 8ste en 9de aanpassing van het meerjarenplan. De inschatting van 2026 en het resultaat van 2025 is dus geen verschil van 2 miljoen. Er is geen 2 miljoen bespaard vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Als de evolutie van de dotaties over de jaren heen wordt bekeken, blijkt dat de partner die systematisch stijgt in de dotaties het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is en degene die daalt, is de Vlaamse overheid. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft de Vlaamse overheid al lang ingehaald in wat ze doet voor de VGC. Deze tendens blijft nog bezig.

Commissielid Mathias Vanden Borre (N-VA) deelt deze mening niet.

De heer Stijn Bex (Groen) denkt dat het zinvol zou zijn om van het College een mooi overzicht te krijgen van hoe die verschillende budgetten over de jaren heen zijn geëvolueerd, zowel wat er van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest als van de Vlaamse Gemeenschap komt.

Als Vlaams minister Zuhal Demir misschien voor de bespreking van het nieuwe meerjarenplan een keer naar de Raad zou willen komen, kan ze de Raad alvast uitleggen wat zij allemaal doet. Tot op heden is ze nog altijd niet geweest.

Ten slotte verwijst **de heer Mathias Vanden Borre (N-VA)** naar de tweejaarlijkse rapportering van de Gemengde Ambtelijke Commissie voor Brussel. Dit rapport zal weldra in de Raad worden besproken. In het rapport valt te lezen dat de Brusselnorm wordt gehaald.

De totale Vlaamse uitgaven in Brussel zijn uiteraard veel groter dan hetgeen hier wordt besproken. Met een totaalplaatje bedoelt de spreker dan ook alles. Hij vindt niet dat het College grimassen moet beginnen te trekken of moet beginnen te lachen. Als het totaalplaatje wordt bekeken, wordt het problematisch.

Om af te ronden wil het commissielid nog even rechtzetten dat de besparingen bij de bibliotheken niet werden beslist door Vlaams minister voor Brussel, Cieltje Van Achter. Dit werd beslist door Vlaams minister Caroline Gennez, de partijgenoot van collegelid Ans Persoons. Als de collegevoorzitter kwaad is, moet ze zich ook tot haar collega richten.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Er worden geen opmerkingen geformuleerd bij het enige artikel van de verordening. Het enige artikel wordt aangenomen met 3 stemmen voor, 1 tegen en 1 onthouding.

4. Stemming over het geheel

Het ontwerp van verordening tot goedkeuring van de aanpassing nr. 2026/9 van het Meerjarenplan 2022-2026 wordt in zijn geheel ter stemming voorgelegd en wordt aangenomen met 3 stemmen voor, 1 tegen en 1 onthouding. Het voorliggende ontwerp van verordening staat op de agenda van de plenaire vergadering van 30 oktober 2026.

De verslaggever,
Mathias VANDEN BORRE

De voorzitter,
Benjamin DALLE